

वर्णाधि

वर्णी

वर्तनी

क्षत्रियाज्जातमेवन् विद्यादेश्यात्तयेव च ।
अनायायां समुत्पन्नो ब्राह्मणात् यदृच्छया ।
ब्राह्मण्यमप्यनायात् अथर्वं केति चेद्भवेत् ॥
जातो नार्थाभ्यामनायायामार्थादार्थो भवेद्-
गुणेः ।

जातोऽप्यनायादायायामनायं इति निश्चयः ॥
तावुभावप्यसंस्काराविति धर्मां अवस्थितः ।
वैगुण्यज्जनः पूर्वं उत्तरः प्रतिलोमतः ॥
सुबोधस्तेव सुज्ञे जातं सम्प्रगते यथा ।
तथायाज्जात आयायां सर्वं संस्कारमहति ॥
बीजमेके प्रशंसन्ति ज्ञेयमन्ये मनोविणः ।
बीजज्ञे तथैवान्ये तज्ज्ञेयम् अवस्थितिः ॥
अज्ञेने बीजसुतदृष्टमनरेव विनश्यति ।
अबीजकमपि ज्ञेवं केवलं स्थूलं भवेत् ॥
यकाहीनप्रभावेण तिम्रगजा ऋषयोऽभवन् ।
पूजिताश्च प्रशस्ताश्च तस्माहीनं प्रशस्यते ॥
अनायसाम्यकस्माद्यस्यानायकर्मिणम् ।
सम्प्रदायाद्ब्रह्मोद्भाता न समौ नासमाविति ॥

इति मानवे ६।१० अध्यायौ ॥ ॥

वर्णसङ्करस्य कारणं दोषाश्च यथा,—
“अधर्माभिभवात् क्षत्र्य प्रदुष्यन्ति कुलक्षयः ।
स्त्रीषु दुष्टासु वार्ष्णेय जायते वर्णसङ्करः ॥
सङ्करो नरकायैव कुलघ्नानां कुलस्य च ।
पतन्ति पितरो स्त्रीषां लुप्यन्ति दत्तक्रियाः ॥
दोषेरेतेः कुलघ्ना वर्णसङ्करकारकेः ।
उत्पादयन्ते जातिधर्माः कुलधर्माश्च शान्तिताः ॥
उच्छ्रमकुलधर्माणां मनुष्याणां जनार्दन ! ।
नरके नियतं वाचो भवतीत्यनुशुभम् ॥”

इति श्रीभगवद्गीतायाम् १ अध्यायः ॥

वर्णविः, पुं, (वर्णोति स्थलमिति । टण् आवरणे +
“सान्निध्यावसिपण्येति” ।) उभा ० ४।१०७ ।
इति अविः धातोर्नुक् च ।) जलम् । इत्युणादि-
कोषः ॥

वर्णा, स्त्री, (टण्यते भक्ष्यते इति । टण् भक्ष्ये +
कर्मणि चण् ।) ततटाप् ।) व्याट्को । इति
हेमचन्द्रः ॥

वर्णाङ्गा, स्त्री, (वर्णा अङ्गान्तेऽनयेति । अङ्ग +
करणे चण् ।) ततटाप् ।) लेखनी । इति
शब्दरत्नावली ॥

वर्णाटः, पुं, (वर्णान् अटंतीति । अट् + अच् ।)
गायनः । चित्रकरः । स्त्रीकृतजीवनः । इति
मेदिनी । टे, ५५ ॥

वर्णात्मा, [नृ] पुं, (वर्णः अक्षरं आत्मा स्वरूपं
यस्य ।) शब्दः । इति जटाधरः ॥

वर्णाधिपः, पुं, (वर्णानां ब्राह्मणादीनामधिपः ।)
ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यशूद्राणामधिपतिर्यहः । यथा,
“ब्राह्मणे शूद्रवागीशौ क्षत्रिये भौमभास्करौ ।
यन्त्रो वैश्वे बुधः शूद्रे पतिर्मान्दोऽन्यथे जने ॥”
इति ॥

“खाध्याये वेद वर्णाधिप इह शुभदे क्षौरमे-
वादिता च ॥”

इति च ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

वर्णाहं, पुं, (वर्णमहंतीति । अहं + अण् ।) सुहः ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

वर्णि, स्त्री, (वर्ण्यते स्तूयते इति । वर्णं स्तुतौ +
इत् ।) खण्डम् । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥
“वर्णवैलिखाहिरण्ये” उभा ० ४।१२३ । इत्युक्तेः
अहिरण्ये तु वलिरिखेव । कश्चित् पुल्लिङ्गोऽपि ॥

वर्णिका, पुं, (वर्णां लेखत्वेन सन्ति अस्थेति ।
वर्ण + ठन् ।) लेखकः । यथा,—
“लेखकेऽक्षरपुष्पाः स्युश्चण्डवीकचक्षवः ।
वर्णिको लिपिकरश्चाक्षरन्यासे लिपिलिखिः ॥”

इति हेमचन्द्रः । ३।१४८ ॥

वर्णिका, स्त्री, (वर्णां अक्षराणि लेखत्वेन सन्त्यस्या
इति । वर्ण + ठन् + टाप् ।) कठिनी । यथा,—
“लेखन्यां कर्षिकापि स्यात् कठिन्यामपि
वर्णिका ॥”

इति हारावली । २६६ ॥

मविः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ काचनस्य उत्त-
कर्षः । यथा,—
“वर्णकाक्षरयोश्चो तु चन्दने च विलेपने ।
दयोर्नोऽप्यदिषु स्त्री स्यादुत्कर्षे काचनस्य च ॥”

इति मेदिनी । वै, १५२ ॥

वर्णितः, चि, (वर्ण + क्त ।) स्तुतिशुक्तः । तत्-
पर्यायः । ईजितः २ श्रुतः ३ पद्यायितः ४
पनायितः ५ प्रयुतः ६ पञ्जितः ७ पणितः ८
गीर्णः ९ अभिदुतः १० ईजितः ११ स्तुतः १२ ।
इत्यमरः । ३।२।११० । इतः १३ । इति
जटाधरः । (विस्तारितः । यथा, महाभारते ।
१।२।२०८ ।

“चतुर्थमेतद्विपुलं वेराटं पञ्च वर्णितम् ॥”

कथितः । यथा, कथासरित्सागरे । १६।३६ ।

“खभन्तुल्लज न मया हरिद्रस्यापि वर्णितम् ॥”

वर्णिनी, स्त्री, (वर्णोऽख्यस्या इति । वर्ण + इनिः ।
ङीप् ।) हरिद्रा । इति राजनिर्घण्टः ॥ वनिता ।
इति हेमचन्द्रः । ३।१६८ ॥

वर्णो, [नृ] पुं, (वर्णां अक्षराणि लेखत्वेन सन्त्य-
स्थेति । वर्ण + इनिः ।) लेखकः । (वर्णां बीज
पीतादयः लेखत्वेन सन्त्यस्थेति । इनिः ।) चित्र-
करः । (यथा, महाभारते । १२।६६।५७ ।
“अङ्गारकुशसुझानां पलाशशरवर्णिनाम् ।
यवसेन्यनदिग्धानां कारयेत् च सचयान् ॥” ॥
वर्ण + “वर्णाद्वज्रक्षारिणि” ५।२।१३४ ॥
इति इनिः ।) ब्रह्मचारी । यथा,—
“वर्णां स्नातु लेखके चित्रकरेऽपि ब्रह्म-
चारिणि ॥”

इति मेदिनी । ने, १२७ ॥

(यथा, कुमारः । ५।५२ ।

“सखी तदीया तमुवाच वर्णिनं

निबोध साधो ! तव चेत् कुतूहलम् ॥”

वर्णविशिष्टे, चि, (वर्णोत्तरपदात्तु “धर्मेशील-
वर्णात्मा च” ५।२।१३२ । इति इनिः स्यात् ।
यथा, कामन्दकीये नीतिसारे । २।१८ ।
“याजनाभ्यापने शुद्धे विशुद्धाश्च प्रतिग्रहः ।

इतिचयमिदं प्राहुर्मनुजो ज्येष्ठवर्णिनः ॥”

ज्येष्ठवर्णिनो ब्राह्मणस्यार्थः ॥)

वर्णः, पुं, (दृढ संभक्तौ + “अलिहरीभ्यो निष्ठा ।”
उभा ० ३।१८ । इति णः । स च निन् ।)
नद्विशेषः । इत्युणादिकोषः ॥ आदित्यः ।
इति सन्धिप्रसारोणादित्तः ॥ (देशविशेषः ।
इत्यञ्जलदत्तः ॥)

वर्णकं, स्त्री, (वर्णते इति । वृत् + क्णुल् ।) वर्ण-
कोटम् । इति हेमचन्द्रः ॥ विदर इति भाषा ॥
(पूजके, चि । यथा, गो० रामायणे । २।
१०७।१२ ।

“निवेश्य सेनां भरतः पद्मार्ता पादवतीं वरः ।

अभिगन्तुं स काङ्क्षतुस्त्वमियेष गुरुवर्णकः ॥”

वर्णकः, पुं, (वृत् + क्णुल् ।) पञ्चविशेषः । भारद्
इति भाषा ॥ (यथा, महाभारते । १३।
१११।१०३ ।

“कौशिकस्तु ततो ह्युवाच नरो जायति वर्णकः ॥”

अस्य पर्यायो गुणाश्च यथा,—

“वर्णको वर्णकश्चिन्नस्ततोऽप्यर्णकः स्मृतः ।

वर्णकोऽधिकरः श्रोतो ज्वरदोषचयापहः ।

सुरयः शुक्रदो वल्यो वर्णकाख्यगुणाक्षतः ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे द्वितीये भागे ।)

अन्वयः सूरः । इत्यमरः । ३।३।११ ॥

वर्णका, स्त्री, (वर्णक + टाप् ।) “वर्णका शृङ्गनौ
प्राचाम् ॥” इति वार्तिकोक्त्या न अत इत्वम् ।)
वर्णकपत्नी । इत्यमरटीकायां रायसुकुटः ॥

वर्णजम्बा, [नृ] पुं, (वर्णानि आकाशप्रदेशे जम्बा
यस्य ।) मेघः । इति शब्दमाणा ॥

वर्णनं, स्त्री, (वर्णतेऽनेनेति । वृत् + करणे ण्युट् ।)
इति । इत्यमरः । २।६।१ । (यथा, भाग-
वते । ७।११।२६ ।

“सम्प्राप्त्यनोपलेपाभ्यां यद्वज्रवर्णनैः ।

खयश्च मञ्जिता निशं परिच्छेदपरिच्छेदा ॥”

साधारणवर्णनम् । इति शब्दरत्नावली ।

वर्णनं, स्त्री, (वर्णतेऽनेनेति । वृत् + क्णुट् ।)
तूकगाना । तकुपीठः । जीवणम् । इति
मेदिनी । ने, १०६ । (यथा, मार्कण्डेये । ५०।७१ ।

“देवतापिष्टमन्त्राणामतिथीनाश्च वर्णनम् ।

यस्यावशिष्टेनाग्नेन पुंसस्तस्य यदहं त्वज ॥”

वर्णनः, पुं, (वर्णते इति । वृत् + “अनुदात्तेतश्च
ह्लादिः” ३।२।१४८ । इति युच् ।)
वाजनः । इति मेदिनी । ने, १२५ ॥ वर्तनी, चि ।
इत्यमरः । ३।१।२६ । (यथा, भाग-
वते । ३।११।२६ ।

“यद्येनंदिनः सर्गो ब्राह्मणेनोक्तवर्तनः ।

निर्घृष्टपिष्टदेवानां सम्भवो यच्च कर्मभिः ॥”

वर्तनिः, पुं, पूर्वदेशः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
(स्त्री, वर्ततेऽनेनेति । वृत् + “वृतेज्” ।) उभा ०
२।१०७ । इति अदिः । पत्न्याः । इत्यञ्जल-
दत्तः ॥)

वर्तनी, स्त्री, (वर्तनि + कृदिकारादिति पठ्ये ङीप् ।)
पत्न्याः । पेशयम् । इति शब्दरत्नावली ।